

TIJDLOZE WIJSHEID II

TIJDLOZE WIJSHEID II

De Krachten van Licht en Duisternis en het
naar buiten treden van de Meesters

Eric Huysmans

Colofon

Eerste druk, augustus 2026

© 2026, Eric Huysmans, Breda (NL)

Illustratie voorkant: schilderij Solar Window, Eric Huysmans

ISBN: 978-94-6533-929-0

Uitgeverij: College of Ageless Wisdom, www.sensability.nl

Niets in deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur.

Reeds verschenen boeken van Eric Huysmans:

Stairway to Heaven, 2007
Licht op Bewustzijn, 2010
Doorbraak in onze Evolutie, 2012
Tijdloze Wijsheid, 2023

“De boeken die ik geschreven heb (en dus ook dit boek; EH) zijn uitgezonden zonder claim om geaccepteerd te worden. Ze kunnen of kunnen niet, correct, waar en nuttig zijn. Het is aan u om hun waarheid vast te stellen door juiste toepassing en door beoefening van de intuïtie. Indien zij de waarheid presenteren op een manier die aansluit bij wat reeds is geboden in de wereldleringen, indien de gegeven informatie de aspiratie en de wil-om-te-dienen optilt uit het emotionele gebied naar dat van het hogere denkvermogen (het gebied waar de Meesters gevonden kunnen worden), dan zullen zij aan hun doel hebben beantwoord.” Djwhal Khul, 1934

INHOUD

Inleiding	7
1. Essentie en nut van esoterische kennis	15
2. De materialistische en de spirituele wereldvisie	29
3. Totalitarisme en democratie	41
4. Oorlog en vrede	53
5. De Krachten van Licht en Duisternis	65
6. De Atlantische oorlog	73
7. De Wereldoorlog, 1914-1945	82
8. De Grote Aanroepen en Shamballa	97
9. De Koude Oorlog, 1945-1991	110
10. De Unipolaire Wereldorde, 1991-2019	129
11. De mentale wereldoorlog, 2020-2025	144
12. Het jaar van de ommekeer, 2025	164
13. Het jaar van de doorbraak, 2026	194
14. Problemen van de mensheid	231
15. Glamour en wereldglamour	262
16. De Nieuwe Wereldorde	276
17. Oplossen van wereldglamour	286
18. Groepswerk en de Twaalven	294
19. De (Nieuwe) Groep van Werelddienaren	311
20. Het naar buiten treden van de Meesters en de Christus	327
21. Oproep tot synthese en actie	341
Noten	355

INLEIDING

Dit boek is geschreven tussen 5 mei 2025 en eind juli 2026. De startdatum lag precies een week vóór de spirituele D-Day van 12 mei. Het is een vervolg op mijn vorige boek *Tijdloze Wijsheid* dat in augustus 2023 is verschenen. Ook in dit boek gebruik ik een combinatie van de hoog-mentale esoterie van de Meesters van de Spirituele Hiërarchie en mijn persoonlijke beleving en inzichten, gebaseerd op mijn eigen onderscheidingsvermogen. Uiteraard is dit niet onfeilbaar en haalt het ook bij lange na niet het niveau van dat van de Meesters. Daarom put ik opnieuw dankbaar uit de kennis die door Meester Djwhal Khul (DK, zie afbeelding 3b) is doorgegeven in de boeken van Alice Bailey. Zij noemde deze kennis *Ageless Wisdom*, door mij vertaald als *Tijdloze Wijsheid*.

De taal in de Bailey-boeken is niet altijd even toegankelijk en vraagt de nodige inspanning om de betekenis ervan te doorgronden. Bovendien doet deze taal nogal droog aan, omdat ze vanuit het hoger-mentale veld is doorgegeven en daardoor grotendeels gespeend is van emotionele inkleuring. Veel lezers haken daarom af, en dat is jammer, omdat de doorgegeven kennis buitengewoon veelomvattend en van grote betekenis is. Onderdeel van mijn missie is om deze tijdloze kennis op een begrijpelijker en toegankelijker manier over te brengen. Dat doe ik door haar zo levend en concreet mogelijk te maken en te verbinden met de actuele wereldgebeurtenissen. Daarnaast verweef ik de *Tijdloze Wijsheid* regelmatig met mijn eigen ervaringen, innerlijke proces en inzichten, waarbij ook emoties een plaats krijgen.

Dat zal wellicht de wenkbrauwen van esoterische puristen doen fronsen. Emoties behoren immers tot het astrale veld van glamour of begoocheling, terwijl de *Tijdloze Wijsheid* afkomstig is uit de hogere mentale, boeddhisce en atmische velden. Maar emoties maken onlosmakelijk deel uit van onze menselijke bewustzijnsstaat. Juist daarom kunnen zij de soms abstracte en droge kennis dichterbij de belevingswereld van de lezer brengen en haar toegankelijker en her-

kenbaarder maken, zonder afbreuk te doen aan de essentie ervan.

Bij mijn analyses en inschattingen zal ik ook regelmatig positie kiezen, waarbij ik mij terdege besef dat ik de wijsheid niet in pacht heb en de werkelijkheid verkeerd kan interpreteren. Daarom probeer ik zo min mogelijk in stellingen te schrijven, al zal ik daar niet altijd aan ontkomen. Soms is het nodig om zaken met kracht en helderheid te verwoorden.

Ik reken mijzelf tot de subgroep van getrainde waarnemers binnen de Nieuwe Groep van Werelddienaren (NGWD), maar geef voor mijzelf de voorkeur aan de benaming *waarnemer in training*. De hoofdtak van deze subgroep is om door de glamour en begoocheling van het astrale veld heen te kijken en de werkelijkheid zo zuiver mogelijk te duiden op basis van het eigen onderscheidingsvermogen.

Dit onderscheidingsvermogen is ook essentieel om te herkennen wie in onze wereld door de Krachten van het Licht wordt geïnspireerd en wie door de Krachten van Duisternis. Dit vormt een centraal thema in dit boek. De Krachten van het Licht stimuleren de wil-ten-goede; de Krachten van Duisternis de wil-ten-kwade. De laatste beïnvloeding wordt vaak onbewust ontvangen. De meeste mensen zijn oprecht van goede wil, maar beschikken vaak niet over voldoende onderscheidingsvermogen om te herkennen wat het goede in een bepaalde situatie werkelijk is. Verblind door de glamour of begoocheling van hun emoties zijn zij vatbaar voor misleiding.

Ook aspiranten binnen de esoterische gemeenschap zijn hiervan niet gevrijwaard. Ikzelf evenmin. Daarom kwalificeer ik mijzelf als waarnemer in training en zal ik mijn interpretaties en inschattingen zo zorgvuldig mogelijk onderbouwen, verschillende gezichtspunten belichten en mijn conclusies steeds toetsen aan de Tijdloze Wijsheid. Naar mijn mening zijn zelfreflectie, zelfkritiek, de bereidheid om eigen overtuigingen ter discussie te stellen en een goed ontwikkelde intuïtie onmisbare eigenschappen op het pad van discipelschap.

Er is al sinds mensenheugenis een strijd gaande tussen de Krachten van het Licht en die van Duisternis. De laatsten hebben een sterke grip op de mensheid via leiders en opiniemakers op nationaal, regionaal en wereldniveau. Aan de top hiervan zit een heel kleine elitegroep en machthebbers die misleiding, controle en onderdrukking aanwenden om macht te vergaren of te behouden voor eigen gewin ten koste van de rest, of 'het volk'. In dit boek zullen in dit verband regelma-

tig termen langskomen als 'elite', 'geldlenende oligarchie', 'deep state', 'cabal', 'globalisten' en 'totalitair'. Hiertegenover staan de voorvechters van het volk, die strijden voor juiste menselijke relaties, werkelijke vrijheid en soevereiniteit en een eerlijke verdeling van de alomtegenwoordige overvloed.

In deze strijd dient benadrukt te worden dat we de Krachten van Duisternis allereerst *in onszelf* dienen te overwinnen door het licht van ons eigen hogere zelf – de Meester in ons hart of onze innerlijke Meester – te vergroten. Deze strijd is eerst en vooral een *innerlijk proces* van verschuiving van aandacht van onze persoonlijke wensen naar dienstbaar groepswork dat gericht is op het algemene belang. Deze verschuiving of transformatie dient iedere aspirant te realiseren om daadwerkelijk een discipel te kunnen zijn.

Ik zal de nodige aandacht geven aan het uiterlijke wereldgevecht tussen de genoemde tegengestelde krachten, maar dit is slechts de manifestatie van het innerlijke gevecht in ieder van ons, en zeker in iedere aspirant en discipel. Ook dit innerlijke proces zal ik daarom vaak benadrukken. Dit gaat vooraf aan de uiterlijke manifestatie, maar het uiterlijke dient benoemd te worden om het innerlijke in de juiste richting te leiden. En dat is het richten van de wil-ten-goede voor állen.

In de periode tussen de verschijning van *Tijdloze Wijsheid* en de start van dit opvolgende boek is veel groepswork verricht, waarin aspiranten en discipelen toegewijd mediteerden ter voorbereiding op de 12 mei datum van 2025. Dit was de dag van de Volle Maan in het zonneteken Stier, het hoogtepunt van het vijfdaagse Volle Maanfestival. Dit festival wordt ook het Wesakfestival genoemd en is het belangrijkste Volle Maanfestival van het jaar, omdat de Boeddha dan voor even verschijnt in het etherische veld boven de Wesakvallei in Tibet, aan de voet van de heilige berg Kailash in de Himalaya. Meester DK zei het volgende over deze jaarlijkse verschijning:

“Jaar na jaar keert Hij (de Boeddha; EH) terug. Gedurende een korte minuut herinnert Hij ons eraan dat God bestaat en altijd liefheeft; dat Hij niet onachtzaam is voor Zijn mensen; dat het hart van het universum onveranderlijke compassie is; en dat wij *niet alleen* zijn.”

In 2025 was dit festival extra belangrijk omdat daarin de Grote Bijeenkomst, of het Conclaaf, van de Meesters van de Spirituele Hiërarchie plaatsvond. Dit is een majeure gebeurtenis voor de mensheid die sinds 1425 slechts eens in de honderd jaar voorkomt. De Meesters nemen dan, onder aanvoering van de Heer van de Wereld – Sanat Kumara – en Grootmeesters als de Christus/Maitreya/Bodhisattva, de Boeddha, de Manu en de Mahachohan, telkens een beslissing die de gehele mensheid sterk beïnvloedt in de opvolgende eeuw.

Zo besloot de Hiërarchie in het Conclaaf van 1925 onder meer dat de door DK al ingezette vrijgave van de Tijdloze Wijsheidsleringen via Helena Blavatsky (eind 19^e Eeuw) en Alice Bailey (eerste helft 20^e Eeuw) versterkt werd doorgezet. Tussen 1919 en 1949 dicteerde hij daarvoor, via mentale telepathie, vierentwintig boeken aan Alice Bailey (*de Blauwe Boeken*), waarin een enorm arsenaal aan oude, of beter: tijdloze, wijsheid werd gepresenteerd. Deze kennis is ook nu nog zeer actueel en voorziet ons van de superieure wijsheid van de Meesters van de Spirituele Hiërarchie, ook wel de Grote Witte Broederschap genoemd.

De leden hiervan zijn aanzienlijk verder geëvolueerd in hun bewustzijn dan wij mensen. Zij bevinden zich in de boeddhische en atmische velden, waar ze niet langer gehinderd of verblind worden door emoties en daardoor de werkelijke werkelijkheid veel beter zien dan wij. Zij hebben meer overzicht en inzicht door hun abstracte denkvermogen vanuit het Licht van het hoger-mentale veld, zijn diep verbonden met de wijsheid van de onvoorwaardelijke boeddhische Liefde, en bekrachtigd door de hogere atmische Wil. Dit leg ik verder uit in hoofdstuk 1, waarin ik de essentie en het nut van esoterische kennis behandel en inga op termen als esoterie en occultisme. Deze termen worden vaak verkeerd begrepen doordat ze onder invloed van de Krachten van Duisternis in een kwaad daglicht worden gesteld, meesters in framing, misleiding en omkering van de werkelijkheid als zij zijn.

Deze connectie met Licht, Liefde en kracht van de Wil is de reden waarom ik mij richt op de doorgegeven kennis van een Meester als DK. Die weet veel meer dan ik. En ook veel meer dan degenen die ons opvoeden, opleiden, voorlichten of (mis)leiden. De informatie die wij van hen krijgen, is vaak onvolledig en meestal onjuist door onwetendheid, onwil of onvermogen. Of erger, in het geval van een

behoorlijk deel van onze ‘leiders’, is sprake van bewuste misleiding en desinformatie. Daardoor leven wij in een zee van astrale glamour en lager-mentale illusie en zien wij de werkelijkheid niet zoals die werkelijk is. De Meesters zijn aan het astrale en lager-mentale veld ontstegen. Die bestaan voor hen niet meer. Daardoor weten zij veel meer en zij voorzien ons graag van de juiste kennis als wij die kunnen en willen horen.

Ik zie het als mijn missie om deze kennis begrijpelijker te maken en door te vertalen ter vergroting van het menselijke bewustzijn en daarmee ook van het mijne. Daarom schrijf ik boeken en artikelen, geef ik lezingen en cursussen, spreek ik op mijn YouTube-kanaal, en begeleid ik groepsmeditaties. In *Tijdloze Wijsheid* (2023) heb ik een globaal overzicht gegeven van de *Blauwe Boeken* van Alice Bailey en dit verbonden met de wereldsituatie tussen 2020 en 2023. Tevens keek ik vooruit naar 2025 als ‘het jaar van de beslissing’ vanwege het toen nog naderende Conclaaf rond en op 12 mei.

Tijdens deze Grote Bijeenkomst nam de Spirituele Hiërarchie wederom een voor de mensheid belangrijke beslissing. Dit keer ging het erom of zij naar buiten kunnen gaan treden in het fysieke veld van de Aarde. Is de mensheid er klaar voor om Meesterlijk leiderschap te kunnen herkennen, uitnodigen en ontvangen? Dat is de hamvraag en het antwoord is van existentieel belang. Ik durf te stellen dat het voortbestaan van onze beschaving hiervan afhangt.

Ik zal uitgebreid ingaan op deze beslissing. Is deze positief uitgevallen en gaan de Meesters onder aanvoering van de Christus naar buiten treden in het fysieke veld, of moeten we wachten tot het volgende Conclaaf in 2125? Wijzen de wereldgebeurtenissen sinds 12 mei 2025 op een negatieve of positieve beslissing? En indien het laatste, hoe gaat dit zich dan manifesteren?

De antwoorden op deze vragen worden ingebed in een diepgaande analyse van de grote strijd die sinds mensenheugenis plaatsvindt: die tussen de Krachten van het Licht en die van Duisternis. Alle oorlogen zijn daar manifestaties van. Hieraan ligt de strijd tussen de materialistische en de spirituele wereldvisie ten grondslag, die ik beschrijf in hoofdstuk 2. Kort gezegd is de materialistische wereldvisie verbonden met totalitarisme en oorlog en de spirituele wereldvisie met échte democratie en vrede. Dit belicht ik in de hoofdstukken 3 en 4.

Een te eenzijdig materialistische wereldvisie brengt het gevaar

voort van een van bovenaf geleide technocratische en elitaire wereldorde en van een mensbeeld dat de mens beschouwt als vervangbare wezens, als ware het dieren, die moeten strijden om de zogenaamd schaarse middelen. Een spirituele wereldvisie leidt eerder tot een meer decentrale organisatie van soevereine maar samenwerkende staten en beschouwt mensen als vrije, creatieve wezens die met elkaar in vrede samenwerken, gebruikmaken van elkaars sterktes en gelijkelijk delen in de overvloed van hulpbronnen die Moeder Aarde ter beschikking stelt.

De botsing tussen deze tegengestelde wereldvisies is een manifestatie van de strijd tussen de Krachten van Licht en Duisternis. Deze strijd, die zowel innerlijk in ons allen als uiterlijk wordt gevoerd, is een belangrijk thema in dit boek en ik licht beide krachten nader toe in hoofdstuk 5. Hun fundamentele strijd heeft geleid tot vele oorlogen, die teruggaan tot de Atlantische tijd, toen reeds een wereldomspannende oorlog werd gevoerd. Die beschaving, bestaande uit eerdere incarnaties van onze eigen zielen, is daaraan ten onder gegaan. Dit beschrijf ik in hoofdstuk 6.

De strijd tussen de Krachten van Licht en Duisternis gaat tot op de dag van vandaag door. De grote Atlantische oorlog is in de afgelopen ruim honderd jaar dunnetjes overgedaan met de Eerste en Tweede Wereldoorlog, die door Meester DK als één wereldoorlog wordt beschouwd. Dit licht ik nader toe in hoofdstuk 7. Na een intermezzo over de Grote Aanroepen en Shamballa in hoofdstuk 8 zal ik in de hoofdstukken 9 t/m 11 betogen dat de wereldoorlog in feite nooit is gestopt en in verschillende gedaantes tot op de dag van vandaag voortduurt. In hoofdstuk 11 introduceer ik ook de esoterische astrologie om de gebeurtenissen in de jaren 2020-2025 te duiden aan de hand van de planeetinvloeden.

De jaren 2025 en 2026 vormen een belangrijk kantelpunt in deze grote strijd. In de hoofdstukken 12 en 13 ga ik specifiek op deze jaren in, waarbij ik 2025 *het jaar van de ommekeer* noem, en 2026 *het jaar van de doorbraak*. Omdat we ten tijde van de afronding van dit boek nog midden in 2026 zitten, kijk ik hier ook enigszins vooruit. Dat doe ik onder meer aan de hand van de esoterische astrologie, die de grote cycli van de buitenplaneten (Uranus, Neptunus en Pluto) door de constellaties van de dierenriem analyseert.

Dit alles wordt vervolgens ingebed in een overzicht van de proble-

men van de mensheid (hoofdstuk 14), waarvan het grootste probleem dat van de glamour of begoocheling van het astrale veld is (hoofdstuk 15). In hoofdstuk 16 licht ik dit nader toe aan de hand van het begrip 'Nieuwe Wereldorde'. En in hoofdstuk 17 beschrijf ik wat er nodig is om zowel de persoonlijke glamour, waar wij allen onder lijden, als de wereldglamour op te lossen. Daarvoor is groepswork van groot en noodzakelijk belang, hetgeen ik beschrijf in hoofdstuk 18.

De groepsworkers, door DK aspiranten en discipelen genoemd, zijn onderdeel van de Nieuwe Groep van Werelddienaren (NGWD) – die inmiddels beter de Groep van Werelddienaren (GWD) kan worden genoemd – waar ik in hoofdstuk 19 op inga. Deze groepsworkers spelen een cruciale rol in de mogelijkheid van de Meesters om naar buiten te kunnen gaan treden. Wat dit betekent en hoe dit eruit ziet beschrijf ik in hoofdstuk 20. Dit naar buiten treden zal leiden tot waar spiritueel leiderschap op Aarde en synthese tussen de Wereldwachter op de Drempel en de Wereldziel. Daarvoor is het wel noodzakelijk dat de discipel in beweging komt en louter intellectuele beschouwing aanvult met daden. Daarom sluit ik in hoofdstuk 21 dit boek af met een dringende oproep tot synthese en actie.

Duik in dit boek en laaf je aan de geweldige Tijdloze Wijsheid die Meester Djwhal Khul ons heeft gegeven, toegepast op en verbonden met de huidige tijd van buitengewoon fundamentele transformatie, waarin het van het allergrootste belang is dat de Krachten van Duisternis – in onszelf en geëxternaliseerd – worden gesynthetiseerd met de Krachten van het Licht, waardoor deze twee polen in verenigde dualiteit met elkaar gaan samenwerken.

Dit gaat echter niet vanzelf. De Meesters komen ons niet redden. Niemand komt ons redden. Wij – en zeker de aspiranten en discipelen – moeten zélf het noodzakelijke werk verrichten en ons bewustzijn verhogen en verruimen. Dat zal vervolgens uitstralen naar het collectieve bewustzijn, waardoor de mensheid de Meesters kan gaan herkennen en uitnodigen om leiderschap te gaan nemen. Dit zal waarachtig spiritueel leiderschap zijn dat de goede wil richt ten goede voor allen en niet slechts voor een kleine egoïstische, op macht en controle gerichte elite.

1. ESSENTIE EN NUT VAN ESOTERISCHE KENNIS

Esoterie is een nog tamelijk onbekend begrip. Het woord spiritualiteit is veel bekender en velen hebben daar wel een beeld van, zij het dat dat heel verschillend en soms ook vrij vaag kan zijn. Maar bij *esoterie* fronsen vaak de wenkbrauwen. En bij *occultisme* nog meer. De eenvoudigste manier om deze begrippen uit te leggen is door de betekenis van *eso* tegenover *exo* te plaatsen. Het Griekse woord *eso* betekent ‘binnenin’ of ‘naar binnen’, terwijl *exo* ‘buiten’ betekent. Esoterie verwijst naar innerlijke en verborgen kennis, evenals occultisme. Er wordt vaak gezegd dat dit alleen voor ingewijden is. Dat klinkt wellicht wat elitair, maar in zekere zin klopt het wel. Het is kennis die alleen toegankelijk is voor degenen die zich ertoe aangetrokken voelen, met wie deze kennis resoneert, die deze kennis begrijpen en intuïtief aanvoelen. Die zou je ingewijden kunnen noemen: mensen die ingewijd zijn in de eeuwenoude – of beter: tijdloze – kennis en wijsheid over de innerlijke, esoterische, occulte, voor de zintuiglijke waarnemer verborgen velden of werelden.

De materialistische wetenschap kan deze velden niet waarnemen. Deze richt zich namelijk op de buitenwereld, op de exoterische wereld van de waarneembare vormen en verschijnselen. Deze wetenschapsvorm eist empirisch en tastbaar bewijs, gebaseerd op waarneming met onze vijf zintuigen. Esoterie beschouwt men als niet bestaande fantasie en wordt daarom niet als wetenschap erkend.

Door de Krachten van Duisternis beïnvloede personages maken het nog bonter en duiden occultisme als iets duisters en negatiefs. Dat kan het weliswaar zijn in het geval van zwart occultisme of zwarte magie, waarbij symbolen of ceremoniën voor eigen gewin worden aangewend of om anderen te schaden. Maar de Meesters spreken via Alice Bailey over witte magie, die de energieën en de wil volledig ten goede richt. Alles kan negatief of positief worden aangewend. En de Krachten van Duisternis zijn zeer bedreven in het omdraaien van de werkelijkheid, waar ik nog vaak op terug zal komen.

In de materialistische wetenschap kan ook geen sprake zijn van *eso-*

terische feiten. Die twee woorden bijten elkaar in de materialistische visie. Maar feiten passen wel degelijk bij esoterie, en esoterie is zeker een wetenschap. Sterker nog: *esoterie is de moeder der wetenschappen.* Dit is nogal een bewering, ik besef het. Maar als je kijkt naar de essentie van wetenschap dan is dit logisch. De essentie van wetenschap is namelijk het zoeken naar de waarheid en de werkelijke werkelijkheid. En dat is wat de *esoterische wetenschap* doet. Deze houdt zich bezig met het ontsluiten van de verborgen, of occulte energieën achter de uiterlijke of exoterische wereld van de vormen, van de fenomenen, van de waarneembare verschijnselen. Ze onderzoekt de wereld van betekenis, van de causale energieën die de exoterische vormen voortbrengen en in stand houden. Dát is de essentie van esoterische wetenschap.

Voorbeelden van deze causale energieën zijn esoterische begrippen als: ziel, hoger zelf, spirit of monade, en bewustzijn. Deze zijn niet waarneembaar met de vijf zintuigen, maar ze bestaan wel degelijk. Sterker nog: zonder deze innerlijke, esoterische of occulte begrippen kunnen uiterlijke of exoterische vormen niet bestaan. Ik zal ze hier nader uiteenzetten.

De *ziel* is onze menselijke essentie. Wij hebben geen ziel maar wij zijn een ziel die is geïncarneerd in een persoonlijkheid. Onze persoonlijkheid leeft zijn huidige leven en doet dit eenmalig. Zodra onze ziel zich terugtrekt uit onze huidige persoonlijkheid sterft deze laatste in fases. Als eerste gaat het fysieke lichaam over tot ontbinding. Deze tastbare vorm valt langzaam uit elkaar en ruimt zichzelf op. Daarna lossen onze emotionele en lager-mentale lichamen achtereenvolgens op, waarmee onze persoonlijkheid geheel verdwijnt en de primaire atomen zich voegen in het causale lichaam van de ziel. Onze ziel leeft voort in zijn causale lichaam zolang wij mens zijn, en zoekt na enige tijd een nieuwe vorm om in te incarneren.

Na vele incarnaties in evenzovele persoonlijkheden lost onze ziel, of ons causale lichaam, op en ascendeert onze essentie naar de velden van het *hogere zelf*. Daar bevinden de Meesters zich al in hun boeddhische en atmische lichamen in de gelijknamige velden als geïntegreerde wezens. Ons hogere zelf, dat zich over deze velden uitstrekt, wordt ook de spirituele triade van licht, liefde en kracht genoemd. Het bevindt zich daar ook al vóór de oplossing van de ziel, maar het is nog niet in ons bewustzijn geïntegreerd. Ons menselijk bewustzijn kan zich er al wel mee verbinden, maar wij zijn daar nog niet als volledig

geïntegreerde wezens, zoals de Meesters dat wel zijn.

Van een nog hogere, onstoffelijkere of meer etherische orde dan het hogere zelf is de *spirit of monade*. De monade bevindt zich in het monadische veld en is een vonk van onze goddelijke essentie, oftewel ons *ware zelf*.

In afbeelding 1 zijn deze verschillende velden of niveaus van ons bewustzijn weergegeven. Dit is een cruciale afbeelding die onze menselijke samenstelling illustreert, alsmede de samenstelling van het kosmische fysieke veld. Beide kennen dezelfde zeven niveaus met ieder weer zeven subniveaus.

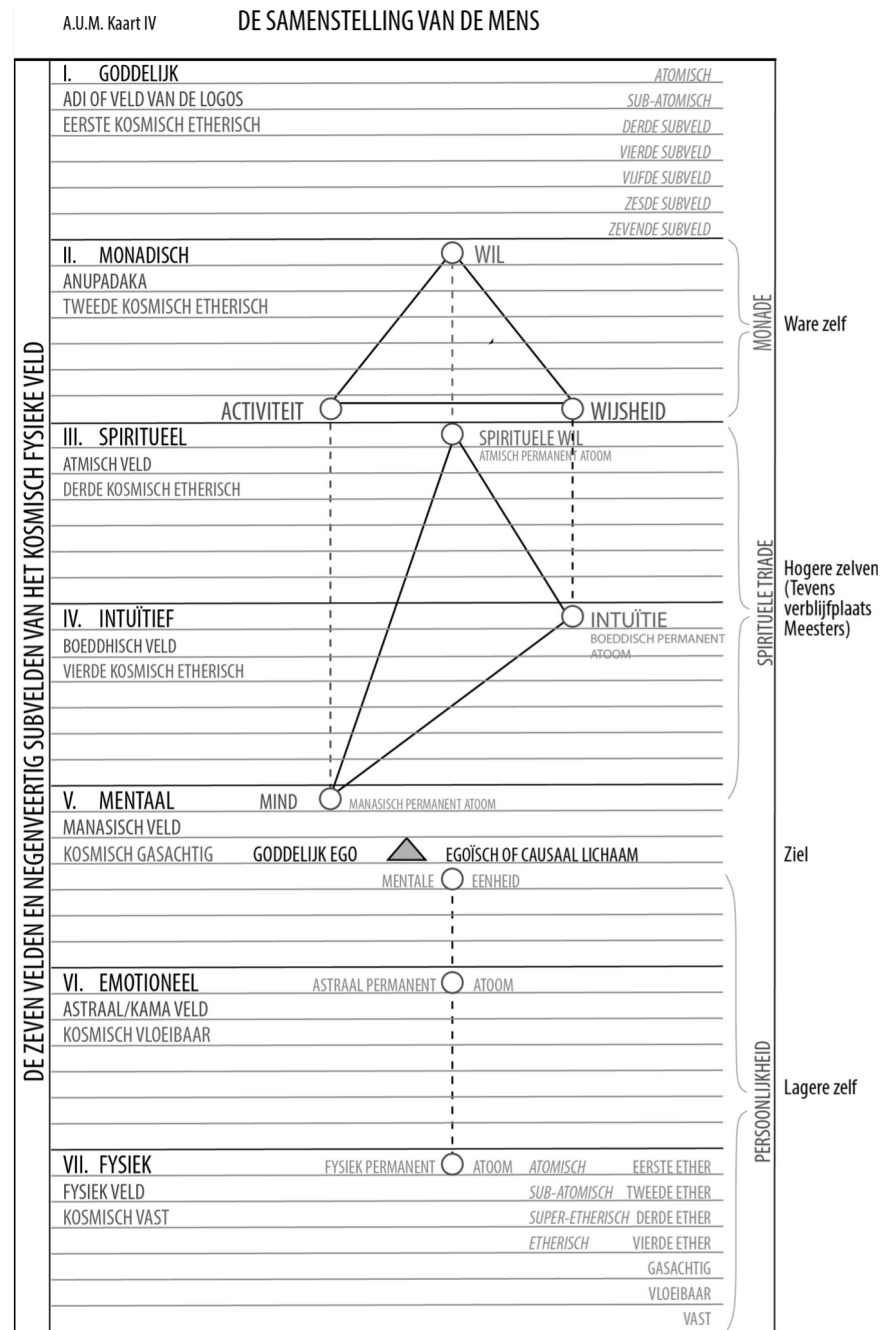
De onderste drie niveaus – VII, VI en V – geven de dagelijkse zichtbare leefwereld van onze persoonlijkheid weer, bestaande uit: ons fysieke lichaam of onze fysieke omgeving, ons emotionele lichaam of het astrale veld, en ons lager-mentale lichaam of onze concrete gedachten c.q. het collectieve gedachtenveld van de mensheid.

Het vijfde mentale veld is opgesplitst in twee delen van respectievelijk vier en drie subvelden. De onderste vier horen nog bij de persoonlijkheid en geven ons lagere concrete denkvermogen weer. De bovenste drie geven de subvelden van de ziel – hier EGO met hoofdletters genoemd – weer, die uitreikt naar het hogere abstracte denkvermogen in het bovenste subveld. Dit is het onderste punt van de spirituele triade.

De velden IV tot en met I daarboven beslaan het grootste deel van de afbeelding. De andere twee punten van de spirituele triade – liefde en wijsheid, en de kracht van de hogere wil – strekken zich uit over de boeddhische en atmische velden IV en III. Daarboven bevindt zich nog een triade – die van de monade – in het tweede veld. En daarboven, in veld I, bevindt zich onze goddelijke essentie, het veld van de logos. Dat is leeg, want die essentie is niet in een vorm weer te geven.

Deze afbeelding geeft de essentie van esoterie weer. De bovenste vier hoofdvelden en de bovenste drie subvelden van het vijfde mentale veld bevatten de onzichtbare esoterische causale energieën, of substantie, die de vier onderste subvelden en de twee onderste astrale en fysieke hoofdvelden doordringen, vormgeven en de exoterische vormen daarin in stand houden.

Is dit niet mooi en interessant? Ik vind van wel. Voor een uitgebreidere uitleg van deze afbeelding verwijs ik naar mijn vorige boek *Tijdloze Wijsheid*.

Afbeelding 1: onze menselijke samenstelling en die van het kosmische fysieke veld

Afbeelding 2 geeft in grote lijnen hetzelfde weer, en is wellicht iets aansprekender en sneller te begrijpen. Hierin zie je helemaal bovenaan de Solar Logos genoemd. In afbeelding 1 wordt dit aangegeven als het goddelijke veld van de logos. Dit is het kosmische fysieke bewustzijn. Bewustzijn is de bron van alles. Zonder bewustzijn kan er niets zijn.

Nog een keer met nadruk: *zonder bewustzijn is er NIETS*. Dat lijkt heel vreemd. Hoe kan er nou niets zijn? Het antwoord wordt duidelijker met de Engelse vertaling van dit woord. Die taal drukt de werkelijkheid meestal beter uit dan ons kikkerlandtaaltje. Het Engelse woord voor ‘niets’ is ‘nothing’. NO-THING. Geen ding dus, geen vorm of zonder vorm.

Daarom is in afbeelding 1 het bovenste veld van de logos leeg. Daar zijn geen vormen aanwezig. Maar daar is wel bewustzijn, het goddelijke bewustzijn wel te verstaan. Het is alleen niet gemanifesteerd in een vorm. Of in een ruimte, want de ruimte is ook een vorm, de zogenaamde *ruimteform*. Het hele universum is een ruimteform. Daarin heeft het bewustzijn zich gemanifesteerd. Zoals Helena Blavatsky in *De Geheime Leer* uitlegt is dit de *manvantara*: de lange dag van gemanifesteerd bewustzijn in de ruimteform – het universum – met daarin talloze bewustzijnsvormen zoals sterrenstelsels, zonnen, planeten en vele levensvormen op die planeten. Vóór deze manifestatie was er volgens Blavatsky, ingefluisterd door de Meesters, sprake van de *pralaya*: de lange nacht van ongemanifesteerd bewustzijn. *Niets* dus, geen ruimteform, geen enkele andere vorm. Leegte is niet eens een juiste benaming hiervoor, want daarmee zou je je een fysiek lege ruimte kunnen voorstellen. Maar die ruimte is er dus niet in de pralaya.

Tja, ik vind dit gaaf. Maar ik weet dat velen mijn enthousiasme hierover niet delen en hier vaak niets over willen weten. Ze willen gewoon hun gemanifesteerde leven leiden en niet lastiggevalen worden met esoterische bespiegelingen. “Joh, we leven maar één keer, pluk de dag, maak je niet zo druk, geniet!” Nou, ik maak me niet druk, ik ben alleen enthousiast en zeer geïnteresseerd in esoterische kennis.

Maar heeft deze kennis ook *nut*? Kunnen we er iets mee? Jazeker. Daar ga ik nu op in. Neem wellicht even een (korte) pauze om je hoofd leeg te maken en de volgende informatie met open geest tot je te kunnen nemen.